

POSTANOWIENIE

Dnia 15 października 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z powództwa J. B. K.
przeciwko O. M. P.-B.
o zobowiązanie do złożenia oświadczenia woli,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 15 października 2020 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 19 czerwca 2019 r., sygn. akt [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. zasądza od powoda na rzecz pozwanej kwotę 5400 (pięć tysięcy czterysta) złotych tytułem kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W niniejszej

sprawie w skardze kasacyjnej wniesionej przez powoda dla uzasadnienia wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania powołano wyłącznie oczywistą zasadność skargi. W istotnym stopniu dotyczy ona sposobu ustalenia faktów i oceny dowodów, tymczasem z woli ustawodawcy kwestie te w ogóle pozostają poza kontrolą sądu kasacyjnego, zatem tym bardziej nie mogą przemawiać za oczywistą zasadnością skargi kasacyjnej mającą skutkować przyjęciem jej do rozpoznania. Skarga nie jest też oczywiście zasadna ze względu na wadliwość orzeczenia Sądu II instancji - wynika z niego, jakie okoliczności Sąd ten uznał za relewantne przy dokonywaniu oceny wystąpienia rażącej niewdzięczności obdarowanego, z czym ewentualnie można by polemizować, ale odwołanie się do tych właśnie okoliczności przez Sąd mieści się w sferze jego uznania. Skarga nie jest oczywiście uzasadniona ze względu na błędną ocenę stanu faktycznego przez Sąd II instancji - kwestia ta nie podlega kontroli w postępowaniu kasacyjnym. Ocena, czy wystąpiła rażąca niewdzięczność, z założenia ustawodawcy ma charakter otwarty, tymczasem lektura zaskarżonego orzeczenia nie dowodzi, aby Sąd I instancji wyjątkowo nieprawidłowo wyłożył lub zastosował prawo.

W skardze kasacyjnej wniesionej w niniejszej sprawie nie została wykazana żadna z okoliczności wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., dlatego Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania.

jw